

egen Virksomhed, foreligger saagodtsom fuldt færdig.

Ordføreren: Jeg har gjentagne Gange havt Leilighed til at udtale, at jeg kun har deeltaget i at stille Endringsforslaget om Stutterivæsenet i den Tanke, at dette Forslag kunde gennemføres uden at berede Regjeringen nogen Vanskelighed, og under den Forudsætning altsaa, at det ikke vilde møde nogen væsentlig Modstand fra Regjeringens Side. Efter de Udtalelser, der have fundet Sted fra den ærede Ministers Side, er det jo imidlertid klart, at Regjeringen meget alvorligt modsætter sig Forslaget; men derved er det Standpunkt, den Grundvold, hvorpaa jeg har staaet i denne Sag, væsentligt forandret, og dersom det stod i min Magt, vilde jeg tage Forslaget tilbage; da jeg ikke kan dette, maa jeg indskrænke mig til at stemme mod det. Naar den ærede Minister iøvrigt anskede over, at jeg under disse Discussioner havde hentydet til, at man i Stutteriloven muligviis kunde optage en Bevillingsparagraph, samt udtalte, at jeg derved havde foreslaaet et Brud paa en Overenskomst, saa forekommer det mig, at den ærede Minister er i en fuldkommen Bilsfarelse. Jeg veed ikke af, at der bestaaer nogenfomhelst Overenskomst, hvorved man har forpligtet sig til, ikke at optage nogen Bevillingsparagraph i en Lov, og jeg for mit Vedkommende har hverken directe eller indirecte deeltaget i en saadan Overenskomst.

Med Hensyn til den ærede Ministers Forslag angaaende Frederikshavns Havn, saa seer jeg ikke, at der efter den Maade, hvorpaa det er blevet motiveret, er Noget til Hinder for, at Thinget vedtager det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sørs Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Olsen: Dersom jeg havde anført Noget, der var urigtigt eller fortjente at vises tilbage, antager jeg, at den ærede Formand vilde have gjort det, og jeg troer saaledes, at den ærede Medlem, der paatog sig den Uleilighed (C. W. Rimestad), vilde kunne have sparet sig den. Naar han har beklaget mig, da

kan jeg gjengælde hans Beklagelse, idet jeg mener, han slet ikke har hørt, hvad jeg har sagt, før han troede sig forpligtet til at tilbagevise det som uberettiget. Jeg anførte den simple, ligefremme Kjendsgjerning, som jeg troer er tilstede, at der endnu er Folk her i Landet, der see med Uvillie paa Valgloven, og deraf udmalede det ærede Medlem den Forestilling, at naar Kjøbstæderne kom og vilde omstyrte Valgloven, kunde de stole paa, at Hovedstaden og alle vi Andre vilde staae imod; men han maa ikke have hørt, at jeg anførte, at det netop var en Forening her i Hovedstaden, som havde afsluttet og udsendt denne Begjæring om Valglovens Forandring, der havde fundet almindelig Tilslutning i Kjøbstæderne. Jeg troer nu slet ikke, at den ovennævnte Tilfælde staaer for Døren, nei, jeg har ikke lagt saa Meget i denne Begjæring; men dersom det stod for Døren, saa er det da vist, at den ærede Medlem ikke kan stole paa denne kjøbenhavnske Forening. Jeg veed ikke, om den tæller saa eller mange Medlemmer; jeg sympathiserer slet ikke med den eller med de Kjøbstæder, der have undertegnet Begjæringen om Valglovens Forandring. Jeg har efter ringe Evne paa ethvert Punkt, hvor det stod i min Magt, modarbejdet en saadan Begjæring, fordi jeg er en oprigtig og tro Ven af Grundloven og navnlig af Valgloven, og den ærede Medlem kunde altsaa have sparet sig sin Uleilighed, naar han rigtigt havde hørt, hvad jeg sagde.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbøks Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Scherning: Den ærede Indenrigsminister sagde, at han ikke troede, det kunde have været mit Alvor, naar jeg havde sagt, at jeg havde ventet, at han vilde gaae ind paa Forslaget om Stutterivæsenet. Jeg kan tilvisse sige, at det har været mit Alvor, men jeg skal tillige sige, at min Dømmekraft ikke har rækket til at forstaae den ærede Minister rigtigt.

Fischer: Den høitærede Minister har angaaende Forslaget om, at de 32,000 Rb. til Frederikshavns Havn skulde udgaae, udtalt sig